04/01/2021

Επανεκκίνηση με τον Χριστό…

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Από την Ιερά Μητρόπολη Διδυμοτείχου και Ορεστιάδος

Την πρώτη Κυριακή του Νέου έτους, αγαπητοί, η Εκκλησία μας μάς χειραγωγεί στο πνεύμα της μεγάλης Δεσποτικής εορτής των Θεοφανίων, προσεγγίζοντας τον οικήτορα της ερήμου, τον κήρυκα της μετανοίας, τον Πρόδρομο του Θεανθρώπου Λυτρωτού, Ιωάννη τον Βαπτιστή. Η περικοπή που ακούσαμε σήμερα αποτελεί τον πρόλογο του κατά Μάρκον Ευαγγελίου, όπου ο Ευαγγελιστής αναφέρεται στο γεγονός ότι τα όσα θα διηγηθεί στη συνέχεια, δεν είναι τυχαίος ανθρώπινος λόγος, δεν είναι μια συνηθισμένη ιστορία, αλλά είναι το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, η χαρμόσυνη αγγελία της σωτηρίας, αυτό που περίμεναν ν’ ακούσουν οι γενεές γενεών. Η αναφορά του αποστόλου Μάρκου στο Ευαγγέλιο, δηλ. στον Λόγο του Θεού, που προσφέρεται και διδάσκεται ανελλιπώς στη ζωή της Εκκλησίας, μάς δίδει την αφορμή να προσεγγίσουμε και να γνωρίσουμε τι είναι το Ευαγγέλιο, για να εκτιμήσουμε και πάλι την αξία του Θείου Λόγου, που είναι ο Χριστός παρατεινόμενος στους αιώνες.

Ο κόσμος μας σήμερα είναι κορεσμένος από λόγο πολιτικό, δημοσιογραφικό, επιστημονικό, ανθρώπινο και κοσμικό. Τις περισσότερες φορές, ο λόγος αυτός προκαλεί δυσφορία και εκπέμπει αποφορά. Διεγείρει τη σκέψη ή την αποκοιμίζει. Εξεγείρει τα ένστικτα, προκαλεί, θωπεύει, ενθουσιάζει πρόσκαιρα ή απογοητεύει. Πάντα, όμως, εξυπηρετεί μια σκοπιμότητα, να χειραγωγήσει τον ακροατή, να

ελέγξει τη σκέψη του και να τον καθυποτάξει στην λογική του εκφραστή του, που, συνήθως, είναι ιδιοτελής και καιροσκοπική. Γι’ αυτό και ο κοσμικός λόγος, αν και πληθωρικός, αφήνει ανικανοποίητο τον άνθρωπο, ο οποίος, όμως την ίδια στιγμή, αρνείται να ακούσει και να αφουγκραστεί έναν άλλο Λόγο που είναι συνεπής, σταθερός, δίκαιος, ειρηνικός, αλλά και ελεγκτικός, αγαπητικός και ανεκτικός, ευεργετικός και σωτήριος. Και αυτός ο Λόγος είναι ο Χριστός, προσφερόμενος μέσα από το Ευαγγέλιό Του σε κάθε διψασμένη ψυχή, που κουράσθηκε από τα ανθρώπινα λογοπαίγνια και αναζητεί την Θεϊκή αλήθεια, την χαρμόσυνη αγγελία, το μήνυμα της εν Χριστώ σωτηρίας, που μάς καλεί να ακολουθήσουμε το υπόδειγμα του τρόπου και της στάσης της ζωής που Εκείνος μάς κατέλιπε.

Από αυτόν τον λόγο του Θεού, όπως διδάσκεται μέσα στην Εκκλησία, έχει ανάγκη ο σύγχρονος άνθρωπος, όσο έχει ανάγκη και από το καθημερινή του τροφή, προκειμένου να ζήσει, όχι ως σάρκα μόνο, αλλά κυρίως ως πνεύμα. Ο λόγος του Θεού είναι τόσο αναγκαίος για την πνευματική ζωή του ανθρώπου όσο είναι και το ψωμί για την σωματική του συντήρηση. «Ἄρτῳ μέν σῶμα τρέφεται, λόγῳ δέ Θείῳ ψυχή στηρίζεται», διδάσκει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Ο άρτος ο εκ του ουρανού καταβάς, είναι τόσο αναγκαίος όσο και ο άρτος ο επιούσιος, μάλλον δε, σε ορισμένες περιπτώσεις, ο Θείος Λόγος είναι αναγκαιότερος από την υλική τροφή. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Ιησούς Χριστός ποτέ δε μακάρισε τους χορτάτους, αλλ’ αντίθετα, τους ήλεγξε: «οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι», είπε. Μακάρισε, όμως, τους πεινασμένους και είπε «μακάριοι οἱ πεινῶντες καί διψῶντες τήν δικαιοσύνην (τον λόγο του Θεού) ὅτι αὐτοί χορτασθήσονται» (Ματθ. ε΄, 6)και αλλού «μακάριοι οἱ ἀκούοντες τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί φυλάσσοντες αὐτόν» (Λουκ. ια΄, 28). Γιατί πάντα μένει σαν ένα αναπάντητο ερώτημα. Πόσοι διψούν να ακούσουν τον λόγο του Θεού; Δεν είναι χωρίς σημασία εκείνο λέγει ο Ιησούς Χριστός, όταν τελειώνει κάποια διδαχή του: «ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω».

Το Ευαγγέλιο του Χριστού είναι ο μεγαλύτερος θησαυρός της ζωής μας, η απάντηση στα ερωτήματά μας, η διέξοδος στ’ αδιέξοδα μας, η λύση των προβλημάτων μας. Άραγε, έχουμε αντιληφθεί αυτή την αλήθεια ή αντιμετωπίζουμε το Ευαγγέλιο ως ένα κοινό βιβλίο σαν όλα τα άλλα που στολίζουν τη βιβλιοθήκη μας; Νιώσαμε άραγε ότι μελετώντάς το προσεγγίζουμε τον Ίδιο τον Χριστό που αποκαλύπτεται διαρκώς μέσα στις σελίδες του; Κάναμε άραγε το Ευαγγέλιο καθημερινή ανάγκη της ζωής μας ή περιορισθήκαμε στην επιδερμική προσέγγισή του, μέσα στο πλαίσιο της λειτουργικής μας ζωής; Διδάξαμε άραγε στα παιδιά μας την σπουδαιότητά του, τους μιλήσαμε για τον πλούτο που κρύβει μέσα του, αφιερώσαμε, έστω λίγα λεπτά, για να τα μάθουμε να το αγαπήσουν, όπως αγαπούν και προσκολλώνται σε άλλα ανούσια και επισφαλή αναγνώσματα; Σπεύσαμε στις ενοριακές συνάξεις μελέτης της Αγίας Γραφής, για να διδαχθούμε, από υπεύθυνα

χείλη, τις ζωτικές, για την ψυχή μας, αλήθειες του; Μάθαμε να κάνουμε τρόπο ζωής το άγιο περιεχόμενό του;

Αδελφοί μου, ένα Νέο Έτος ανέτειλε. Σήμερα κάποιοι ομιλούν για μια επανεκκίνηση. Ας δούμε αυτή τη συγκυρία ως μια ευκαιρία για την προσωπική μας εν Χριστώ αναγέννηση, όπου το γάλα, το ψωμί και το νερό της πνευματικής μας ζωής θα γίνει ο Λόγος του Θεού, το Ευαγγέλιό Του!

Στις μέρες μας, αλλά και πάντοτε, υπήρχαν και υπάρχουν πολλοί φιλήκοοι και φιλοθεάμονες του Θείου Λόγου λίγοι όμως είναι οι φιλάρετοι, δηλαδή εκείνοι που εφαρμόζουν τις εντολές του Κυρίου στη ζωή.